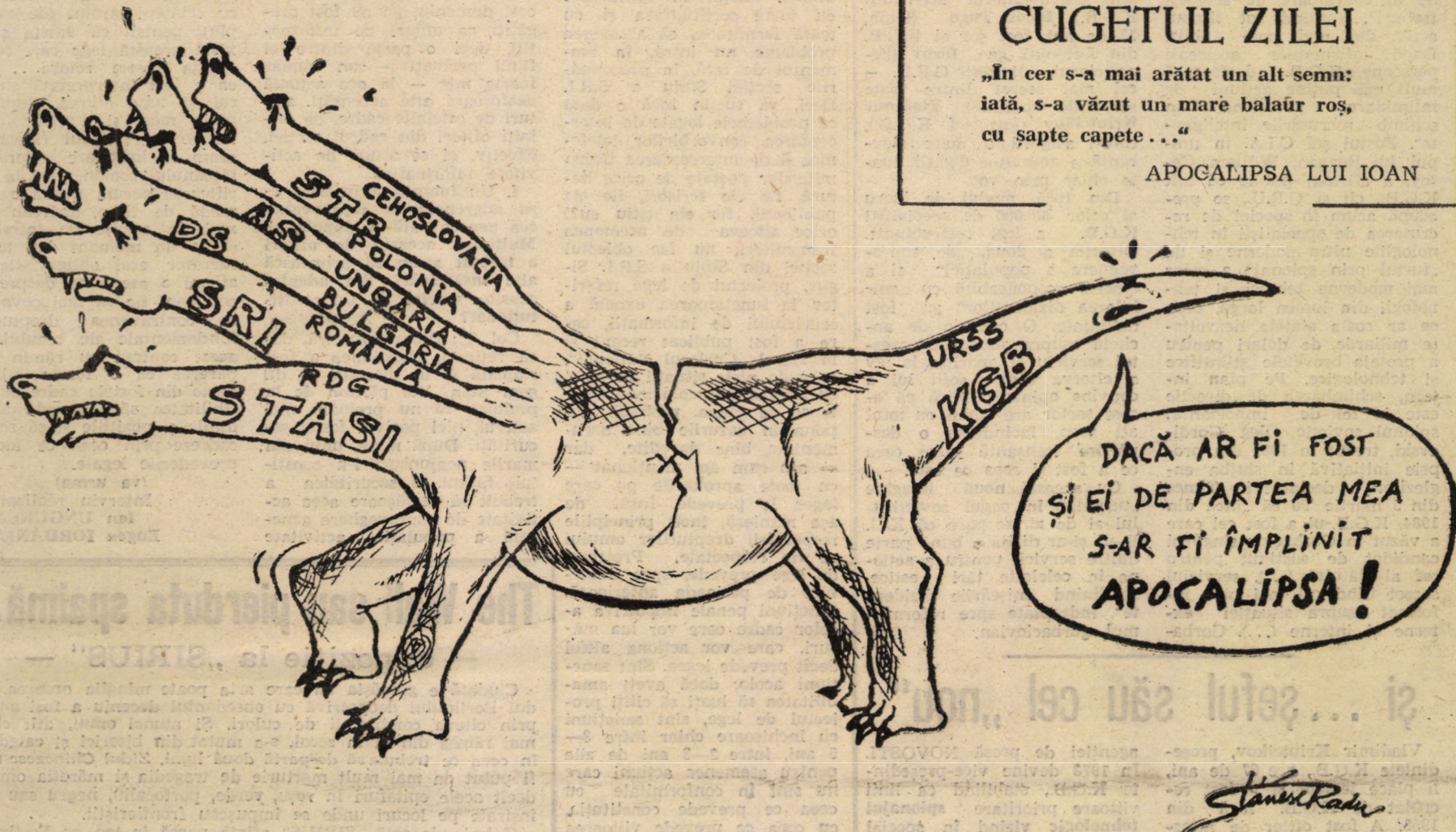

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 80
(CCIL)
Joi,
28
martie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

„În cer s-a mai arătat un alt semn:
iată, s-a văzut un mare balaūr roș,
cu șapte capete...”

APOCALIPSA LUI IOAN

LATUL Securitatea dictaturilor estice

Lagărul socialist a fost... un adevărat lagăr, urias, împinzit de pușcării. Milioane de oameni nevinovați și-au lăsat oasele prin pământurile răscolite pentru absurde canale.

Și ca în orice lagăr, dictatura a triumfat prin dreptul forței, apărută de poliția partidelor comuniste unice — SECURITATEA. S-a născut, astfel, mitul omniprezenței și omnipotenței acestui balaūr cu nenumărate capete și cozi. Întreaga populație era supravegheată, controlată. Suspiciunea devenise o stare existențială — se temea frate de frate, fiu de tată, vecin de vecin... Și nu degeaba, pentru că armata informatorilor-delatori era uriașă. Totuși, mai existau destui oameni cinstiți, chiar dacă unii dintre ei aveau fișă de colaboratori. FĂRĂ SĂ CUNOAȘCĂ ACEST LUCRU. Un fost securist afirmă că sinistra instituție avea un fel de plan în acest sens. Plan de recrutări. Și se întâmpla uneori ca un ofițer să fie luat prin surprindere cu întrebarea: „Pe cine ai mai recrutat în această perioadă?” Inspirat, respectivul da un nume, care-i venea mai repede în minte... mințind. Ulterior improviză câteva date și, hop, încă un informator, sau o casă conspirativă! Iar bietul cetățean își ducea mai departe amărâta viață fără să știe că, peste noapte a devenit omul securității. Dar lațul se putea strânge...

Parșivă treabă, domnule!

Traian SUCIU

Toți dictatorii, indiferent de culoarea lor politică, au nevoie de forțe speciale care să le apere poziția și să țină populația la respect. Departe de a face excepție, dictaturile comuniste au făcut toate eforturile pentru a menține și instrui forțe considerabile de această natură, numite, de obicei, „forțe de securitate”. Servicii de securitate și siguranță a statului există peste tot și în multe dintre țările lumii ele au comis și mai comit încă abuzuri și încălcări ale consulițiilor (participarea C.I.A. la loviturile de stat în țările latino-americane, de exemplu). Dar parcă doar securitățile din țările comuniste și-au propus chiar prin statutul lor încălcarea drepturilor omului și îngrozirea zilnică a populației pentru a preveni orice intenție de critică la adresa sistemului. Informații recente ne fac să credem că aceste servicii nu au lucrat în ultimii 40 de ani în mod independent, ci într-o strânsă și neagră colaborare. După al doilea răz-

boi mondial, securitățile estice au avut drept scop „protejarea socialismului” de orice fel de „atac capitalist”. S-au pus atunci la punct adevărate programe pentru spionajul extern și moduri practice de epurare a celor din interior ce erau sau păreau a fi contra comunismului. Sub conducerea lui Stalin, aceste programe au ajuns absurd de departe. Pactul de la Varșovia nu a însemnat doar o coordonare strictă a acțiunilor militare de către Moscova, ci și o coordonare a sistemelor informative. Referitor la situația României, cartea „Orizonturi roșii” a lui Pacepa aduce amănunte acuzatoare în legătură cu subordonarea de către KGB a anumitor secții ale securității române.

Mișcările populare din fostele țări comuniste, din anul 1989, au pus sub semnul întrebării acest tip de „colaborare”, părind a fi înlăturate definitiv toate structurile îngrozitoare ale securităților comuniste. Dar, iată, că la mai bine de un an, mass-

media occidentală (Der Spiegel, Le Monde, L'Express, Valeurs Actuelles etc.) acuză o parte din fostele „țări roșii” că au menținut cel puțin serviciile de spionaj extern ale „fostelor securități”. Printre „acuzati” se numără și România, căreia i se impută faptul că direcția D.I.E. a rămas intactă și se subordonează în continuare K.G.B.-ului. „Manevra” este explicată de occidentali, în general, astfel: U.R.S.S. a pierdut mare parte din pozițiile sale dominante din punct de vedere militar în Europa. Evenimentele din Golf au demonstrat că armata sovietică este departe de a fi competitivă din punct de vedere militar, iar „noua

doctrină militară” a acestui colos este departe de a fi bine pusă la punct. Și atunci, U.R.S.S.-ul este acuzat că ar încerca să „compenseze” aceste pierderi printr-o dezvoltare uriașă a rețelilor informative, care le-ar da posibilitatea să cunoască din timp intențiile celorlalte state. Cât adevăr este în asemenea afirmații neliniștitoare? Cu siguranță că nu noi sintem cei în măsură să dăm răspunsuri. În schimb vă oferim informații concrete despre „fostele” securități estice, informații girate de către ziariști francezi de principiu pe care le veți găsi în pag. 2.

Eugen IORDANESCU

Atenție la Legea Funciară!

În conformitate cu art. 35 din Legea Fondului Funciar, toți cei care dețin imobile sau apartamente proprietate personală POT CERE EMITEREA DE TITLURI DE PROPRIETATE PENTRU TERENUL (SAU COTA PARTE DIN TERENUL) pe care sînt construite acestea. Nedepunerea în termenul legal (încă 15 zile începînd cu 22 martie 1991!) a unei cereri în acest sens, duce la TRECEREA ÎN PROPRIETATEA PRIMĂRIILOR A ACESTOR TERENURI (și, probabil, la plata în continuare a chiriei pentru ele). Deci, depunerea cererii ESTE OBLIGATORIE pentru cei ce doresc să intre în posesia titlului de proprietate.

Zilnic, între orele 8 și 14.30, de la ghișeu de publicitate al redacției noastre PUTEȚI PROCURA CONTRA COST FORMULARE TIP pentru obținerea dreptului de proprietate a terenurilor pe care aveți construite case/apartamente!

DIN SUMAR:

- K.G.B.: Marele prieten — pag. 2
- S.R.I., încotro? — pag. 2
- La învățămînt, dialog — pag. 3
- Cît de orfani sînt orfanii — pag. 3

K. G. B.: Marele prieten...

"Campania de seducție" a lui Gorbaciov a avut la bază sprijinul eficient al K.G.B.-ului, dar nu al aceluiași K.G.B. moștenit, ci al unui "renovat" prin numirea în punctele cheie de comandă a unor conducători devotați reformismului socialist. Ce se întâmplă, însă, cu acest serviciu de informații, în condițiile în care totul se clatină în U.R.S.S., atât în interior, cât și în exterior? Dacă ar fi să credem afirmația unuia dintre directorii C.I.A. (William Webster), "el își vede în continuare de aceleași treburi"... fiind tot timpul activ, dar mult mai abil". După afirmațiile aceleiași persoane, K.G.B. desfășoară mult mai puține acțiuni de intimidare, preferând în schimb "recrutările inteligente". Fostul șef C.I.A. în timpul lui Reagan, William Casey, a afirmat public că atât K.G.B., cât și G.R.U., se preocupă acum în special de recrutarea de specialiști în tehnologiile ultra-moderne și de "furtul prin spionaj" a celor mai moderne tehnici și tehnologii din lumea largă, ceea ce ar costa statele dezvoltate miliarde de dolari pentru a proteja brevetele științifice și tehnologice. Pe plan intern, schimbarea de direcție este la fel de importantă: spionul sovietic Oleg Gordievski, trecut în 1985 din proprie inițiativă în slujba englezilor a declarat în *Times* din 5 martie '90 că "încă din 1984, K.G.B.-ul a fost cel care a văzut în Gorbaciov singurul candidat de susținut pentru șef al statului (...), serviciul secret fiind cel mai bine informat asupra situației externe și interne (...). Gorbaciov a cerut (K.G.B.-ului) informații independente și obiective asupra situației sociale, economice și politice, acest serviciu fiind pentru el extrem de important". Iată de ce, K.G.B. "este singurul serviciu care n-a fost reformat". În aceste condiții Gorbaciov a introdus în Biroul Politic o mulțime de oameni formați la școala serviciilor de informații și contrainformații: Alexandre Vlassov (siberian, 51 de ani, fost ministru de interne), Anatol Lukianov (moscovit, 61 de ani, coordonatorul activității K.G.B.), Boris Pugo (leton, 53 de ani, fost șef al K.G.B. din Letonia), gen. Iazov (beneficiarul activității G.R.U., cel mai secret dintre toate serviciile speciale), Vladimir Kriutikov (fost șef K.G.B.), care-i asigură o mare siguranță a anumitor decizii, luate chiar prin vot.

Din 1985, modul de lucru al celor 300.000 de specialiști K.G.B. a fost restructurat. Direcția a doua, "de supraveghere a populației" și a cincea, responsabilă cu "anihilarea dizidenților" au fost dsființate. O comisie de anchetă asupra abuzurilor acestui serviciu și apariția la Tv a citorva dintre șefii lui a convins opinia publică că acest sector are acum cu totul alt scop, făcându-se o despărțire tranșantă între ceea ce a fost și ceea ce este. Cu această nouă imagine "turnată" în capul sovieticului zi de zi, se pare că K.G.B.-ul și-ar dirija o bună parte dintre servicii pentru a acționa în celelalte țări estice, sprijinind "mișcările dizidente", îndreptate spre reformismul gorbaciovian.

și ...șeful său cel „nou“

Vladimir Kriutikov, președintele K.G.B., are 67 de ani, îi place teatrul și a fost recrutat de K.G.B. încă din 1955. A fost ofițer de informații în Budapesta din 1959. Va urca rapid scara ierarhică, ajungând în 1974 șeful uneia dintre cele mai importante direcții K.G.B. A fost, de asemenea, "rezident" la New York, unde a înțeles importanța majoră a spionajului tehnologic și vulnerabilitatea occidentalilor la dezinformare. A lucrat aici în bună colaborare cu directorul

agenției de presă NOVOSTI. În 1978 devine vice-președinte K.G.B., stabilind ca linii viitoare prioritare spionajul tehnologic vizând în special Japonia, și dezinformarea, vizând în special Franța. Anul următor fiul său Serghei este trimis la Paris ca "diplomat" și va fi unul dintre cei așa-ziși diplomați (47 la număr) expulzați la 5 aprilie 1985. În septembrie '88 va deveni șeful K.G.B. și apoi va avea semnal "liber" pentru intrarea în Biroul Politic, fiind protejat de Gorbaciov.

Un exemplu: Ungaria - spionarea marelui frate

Politia secretă maghiară (Allambiztonsagi Szolgalat) a trecut prin mari modificări, fără însă a reuși rapid o distanțare de vechile practici. Astfel, se afirmă că până în ianuarie '90 - sau cel puțin până atunci - printre "serviciile prestate" se numărau și cele de "ascultare și supraveghere" a opoziției, motiv pentru care în 23 ianuarie, doi generali și ministrul de interne au fost obligați să demisioneze din funcțiile lor. Cam în aceeași perioadă, ofițerii de legătură sovietici, care făceau relația cu "centrala K.G.B." au fost "invitați" să se reîntorcă acasă, începând procesul de "maghiarizare" a diferitelor compartimente, în care și desfășurau activitatea o serie de ofițeri sovietici sau pro-sovietici. Colonelul Dercze Istvan, unul dintre directorii

serviciului de informații a declarat că "spionul ungar nu mai este și nu va mai fi în viitor format prin stagii sovietice, ci în școli și instituții locale". Colonelul Benko Ferenc, unul dintre foștii șefi ai spionajului acestei țări, director al noului Oficiu al apărării naționale, va întări această afirmație, spunând că "se va lucra pe toate direcțiile, și chiar contra K.G.B., dacă acesta va întreprinde acțiuni contra intereselor Ungariei".

În aceste condiții se mai poate oare vorbi de o relație strinsă a serviciilor maghiare cu cele sovietice? Răspunsul de văzut, dar oricum curajul unor asemenea afirmații, în cazul în care nu fac parte dintr-o strategie comună, este demn de tot respectul... Deci, se poate!

Rubrica de față are la bază informațiile concrete furnizate de către ziaristii francezi Frederic PONS și F. d'O., publicate în V.A. nr. 2780.

S. R. I., ÎNCOTRO?

— interviu realizat cu dl. colonel TUDOR, șeful secției Sibiu a Serviciului Român de Informații —

E. I.: Domnule colonel, se împlinesc zilele acestea un an de zile de când serviciul în care lucrați funcționează în baza unui decret-lege. În tot acest timp, la redacția noastră nu au încetat să vină cetățeni care acuză că le sînt interceptate convorbirile telefonice și corespondența. Efectuați asemenea operațiuni?

Col. T.: Problema a mai fost discutată cu d-voastră, dar a trecut ceva timp de atunci. Susțin în continuare cu toată certitudinea și cu toată fermitatea că asemenea probleme nu intră în momentul de față, în preocupările secției Sibiu a S.R.I. Deci, vă susțin încă o dată că problemele legate de interceptarea convorbirilor telefonice și de interceptarea transmisiilor poștale de orice natură, fie ele scrisori, fie ele publicații, fie ele (știu eu?) orice altceva de asemenea transmișii, nu fac obiectul secției din Sibiu a S.R.I. Sigur, proiectul de lege referitor la funcționarea exactă a serviciului de informații, care a fost publicat recent și în ziarul "Curierul Național", prevede niște situații în care, cu aprobările acolo menționate se va putea, probabil, acționa în cazurile bine argumentate, bine dovedite, dar — așa cum am menționat — cu toate aprobările pe care legea le prevede. Însă, de așa manieră, încît principiile respectării drepturilor omului să fie respectate. Proiectul de lege prevede, spre deosebire de perioada anterioară, sancțiuni penale împotriva a celor care vor lua măsuri, care vor acționa altfel decît prevede legea. Sînt sancțiuni acolo; dacă aveți amabilitatea să luați să citiți proiectul de lege, sînt sancțiuni cu închisoare chiar între 3—5 ani, între 2—3 ani de zile pentru asemenea acțiuni care nu sînt în conformitate cu ceea ce prevede constituția, cu ceea ce prevede viitoarea lege de funcționare a S.R.I.

I. U.: Ce s-a întîmplat cu angajații securității care s-au

ocupat de corespondență și telefoane?

Col. T.: Sigur, situația acestor ofițeri poate fi abordată prin raportare cu situația generală a ofițerilor de securitate. Și pot să spun că o parte dintre ei, ca și o parte dintre ofițerii din alte compartimente, s-au pensionat; o parte dintre ei nu au mai revenit din proprie inițiativă; iar cei care au mai rămas, avînd în vedere că ei nu dispuneau ca ofițeri de o pregătire expresă pentru acest domeniu, (ei au fost pregătiți ca ofițeri de informații), deci o parte dintre ei fiind preluați — un număr foarte mic — la ora actuală desfășoară alte activități, alături de celelalte cadre, de ceilalți ofițeri din cadrul secției. Efectiv, ei se ocupă de activitate informativă.

I. U.: Înainte securitatea era angrenată în supravegherea generalizată a populației. Mulțimea aceasta de ofițeri a trebuit acum să primească alte însărcinări. S-a adaptat acestor sarcini de tip constituțional?

Col. T.: Dumneavoastră, dacă rețineți, chestiunea a fost ridicată și în discuția cu dl. gen. Stan. Noi plecăm de la premiza că nu preluăm nici activul, nici pasivul fostei securități. După mine, unul din marile neajunsuri l-a constituit faptul că securitatea a trebuit să desfășoare acea activitate de supraveghere generală a populației, activitate

care, de fapt, nu era orientată spre descoperirea unor fapte, fenomene, unor oameni care prin acțiunea lor infracțională duceau la trădarea intereselor majore ale statului român. Prin această împrăștiere, prin această sarcină care i s-a dat securității de a supraveghea aproape global populația, pe de o parte se dispersau forțele, pe de altă parte erau obligați să obțină informații — așa cum vă spuneam înainte — despre, știu eu? — relații neoficiale cu cetățeni străini (de exemplu), pentru că exista și există această lege care reglementa aceste relații... Dar ea a fost interpretată cu totul și totul aiurea, după opinia mea, și atunci orice relație cu străinul ridica un semn de întrebare asupra cetățeanului român, pînă la clarificarea căruia trecea o grămadă de timp, apăreau alte zeci de semne de întrebare și, la un moment dat, tu ca lucrător erai obligat fie să afirmi o aserțiune despre un cetățean, fie să faci ceva care contravenea drepturilor fundamentale ale omului. În acest context eu rămîn la părerea că o foarte bună parte din fostele cadre au posibilitatea să-și revadă atitudinile și pozițiile și să se încadreze prin ceea ce fac în prevederile legale.

(va urma)
Interviu realizat de
Ion UNGUREANU
Eugen IORDANESCU

The Wall sau pierduta spaimă...

— expoziție la „SIRIUS” —

Ciudată e gingășia cu care arta poate mîngia oroarea. Zidul Berlinului deopotrivă cu obsedantul deceniu a fost anulat prin cîteva combinații de culori. Și atunci omul, atît cît a mai rămas din el în secol, s-a mutat din biserici și catedrale în ceea ce trebuia să despartă două lumi. Zidul Chinezesc n-ar fi putut da mai mult mărturie de tragedia și marea omului decît acele epitafuri în roșu, verde, portocaliu, negru sau alb, înșirate pe locuri unde se împușcau frontieriștii.

Galeria de artă „SIRIUS” aflată parcă în ton cu Festivalul de Jazz se face gazda a tot ce a produs timpul mai neconvențional în materie de pictură. E vorba de o suită de fotografii ce reproduc picturile aflate pe 45 km, de o parte și alta a Zidului Berlinului. Ele sînt realizate în tehnica graffiti, apărută pentru prima dată în metroule americane, fiind apoi extinsă și la alte metropole. De fapt, o frescă modernă și neconvențională ce mută sacral și obiectele de cult, prin artă, în cele mai prozaice zone ale umanului.

Pentru Zidul Berlinului au lucrat pe lîngă amatori, și artiști plastici consacrați, prezenți chiar în reproducerea de la „SIRIUS”: Keith Haring, Cristoph Bouchet, Thierry Noir și alții.

Cea care a sintetizat într-o dimensiune spațială rodul muncii în timp al atîtor artiști, este Gritta Rosing, ea însăși artist fotograf prin tehnică și intuiție compozițională. Astfel că, respectiva colecție ne transpune în suflute însăși cuvintele autoarei despre zid: „Fusesse demolat și totuși ființa... Își pierduse spaima și totuși te făcea atent la pierduta spaimă”.

Excelenta expoziție are loc prin efortul Inspectoratului de Cultură Sibiu și a Institutului Goethe din București, urmînd ca vernisajul să aibă loc vineri, ora 17.

Lucian FILIP

FANI ROȘII

F.S.N. (lider Roman), partid de centru stînga, se deplasează spre stînga. Partidul Socialist al Municipiului (lider Verdet), partid de stînga-centru, se deplasează spre centru. La jumătatea drumului dintre centru-stînga se întîlnește și fac ceva verde-roșu (lider Ceaușescu).

Suflete de departe...

Marti, 26 martie 1991, ora 15: la Casa de copii școlari din Orlat sosesc mașinile franceze cu care au venit în vizită „nașii” orfanilor de aici. Curtea este invadată de micuți și o explozie de bucurie înveselește ziua mohorită de început de primăvară. Îmbrățișări... sărutări... mângieri... totul pare a fi o întâlnire între părinți și copii care nu s-au mai văzut de multă vreme. Și totuși... Este o întâlnire între francezii veniți din orașul St. Malo și niște orfani din România!

Acești oameni de suflet au înțeles că orfanii au nevoie mai mare de DRAGOSTE, DE AFECȚIUNE, decât de ajutoare materiale, care oricum nu ajung multă vreme. Așa că au venit încă de anul trecut și au „nășit” un grup de copii de la Orlat. De atunci au avut loc multe schimburi de scrisori, copiii au primit de sărbători tot felul de cadouri, li s-au luat măsurile și le-au fost confecționate haine în Franța... O parte dintre orfani și-au găsit astfel „familii” care-i înconjoară de la 2.600 km cu afecțiune cu adevărat părintească. Odată efuziunea reînălțării potolită, în sala de mese este instalată aparatura video, donată orfelinatului și copiii, ai căror nași nu au reușit să vină acum, primesc scurte mesaje înregistrate pe bandă magnetică. Și parcă nici nu mai e nevoie de translator, atât de mult vorbește căldura vocii și blîndețea imaginilor... După ce pe ecran se perindă câteva cadre din orașul corsarilor, imaginea se stinge și un francez își scoate din husă chitara... Muzica îi farmecă pe acești copii sălbaticiți din lipsa de dragoste, care trăiesc clipe de adevărată fericire și comuniune. Copiii aplaudă, participă la cîntec, deși nu cunosc cuvintele. Francezul (care la el acasă lucrează tot la o casă de copii) este un animator excelent! Apoi cîntă copiii... unul, două, trei cîntece în limba franceză. Una dintre nașe lăcrimează într-un colț, asaltată de minunile a trei copii. Parcă nici nu-ți vine să crezi că e vorba de aceeași micuți care în curte întrebau dacă le-am adus gumă de mestecat și dacă le facem poze...

Am asistat la Orlat pentru câteva ore la o metamorfoză sufletească incredibilă, la zîmbetele și fericirea unor copii părăsiți și uitați de noi. Tot ceea ce s-a întîmplat la Orlat și ceea ce va continua să se întîmple n-ar fi fost posibil dacă acest grup de sufletiști n-ar fi venit de la celălalt capăt al Europei cu sufletele pline de dragoste. Și au venit EI, de la capătul lumii, în timp ce NOI, cei de la cîțiva kilometri continuăm să-i uităm, să-i desconsiderăm, să ne întoarcem sufletele de la ei... Pînă cînd?...

Eugen IORDĂNESCU

La învățămînt, dialog

Luni, 25 martie a.e., a avut loc un dialog între Inspectoratul școlar, la sediul acestuia și Sindicatul din Învățămîntul Preuniversitar, la cererea celui din urmă. Au fost discutate problemele salarizării, gradelor didactice, directorilor, normelor de predare și legii învățămîntului. Sindicatul are, deja, un an de existență iar acest fapt a început să se cunoască. Inspectoratul are desigur mult mai mulți iar aportul de personal, admis prin concurs, se face simțit în concepția despre modernitatea învățămîntului. Încă mai există o anumită crispă a dialogului.

Problema salariilor a fost prima abordată. Ministerul învățămîntului și-a însușit revendicările, dar Ministerul Muncii nu acceptă mărirea de 60% iar Ministerul Finanțelor de 35%. Acestora li se adaugă sporul de vechime de 15%, sporul de greutate de mediu, sporul de merit 15%, al 13-lea salariu și premiu 2-3%. Dar salariul este cel care interesează! Se motivează că învățămîntul este bugetar, statul n-are posibilități. Sindicatul acuză că tot bugetare sînt și administrația, sănătatea, cultura, armata, poliția, jandarmeria și S.R.I.-ul. Echilibrarea salarială a acestora să se facă după modelul european. O educatoare cu 2.200 lei lunar, crescîndu-i salariul doar cu 35% impozabil, nu va putea să-și asigure traiul. Dacă tratativele vor eșua, căci există convingerea unor tergiversări intenționate, se va declanșa grevă generală — închiderea unităților școlare. Nu se intră sub incidența legii 15/1990, căci ne aflăm în perioada intreruperii grevei învățămîntului!

În continuare au fost comunicate intențiile sindicale de a se obține definitivatul la 2 ani, gradele didactice la 3 ani, un recensămînt privitor la perspectiva numărului de clase, de catedre și criteriile de considerat în situațiile de reducere a activității (grad didactic, vechime în

învățămînt, număr de copii, distanța față de domiciliu, activitatea în școală). O declarație a fost tranșantă: să demonstrăm că merităm ceea ce cerem.

S-a convenit că viziunea ocupationalistă a timpului cadrului didactic a fost o problemă politică (insp. Gîndilă). Activitățile didactice, altele decât orele de curs, nu sînt cuantificabile, doar calificabile. Au fost propuse în acest sens comisii mixte: sindicat și conducerea școlii.

A reieșit că varianta cea mai bună pentru ocuparea funcției de director este cea a concursului și limitarea legisturilor. Din această perspectivă, competențele lor vor crește vertiginos în defavoarea inspectoratelor școlare. Este practica europeană.

(Continuare în pag. a IV-a)

De câteva zile a început să funcționeze în Sibiu o „afacere” inițiată de firma ARARAT (proprietar doamna Maria Popa), constînd în efectuarea de abonamente pentru lapte, duse la domiciliu de către o mașină a firmei. Ideea este, desigur, de luat în seamă, cu atât mai mult cu cît ar urma să ne scape de statul la coadă de la 5 diminețe pentru un litru de lapte. Prima săptămînă de testare se pare că a dat rezultate scontate, mulți sîbieni fiind interesați de contractarea unui asemenea abonament. De la d-na Popa aflăm că punerea pe picioare a unei asemenea afaceri s-a bucurat de apreciere, dar a întîmpinat și rezistență. La fabrica Sibiana propunerea a fost primită cu entuziasm de către director și contabilă sefă, care au considerat servirea la domiciliu ca singura metodă civilizată în actualele condiții. Ca urmare, ARARAT s-a bucurat de tot sprijinul și se pare că se va bucura

Cît de orfani sînt orfanii?

— scrisoare deschisă adresată Inspectoratului Județean Școlar Sibiu —

Iată, domnule inspector general, că am ajuns și la dumneavoastră cu problemele orfanilor de la Casa de copii școlari Agnita. Spun iată, pentru că pînă aici am urmat o întregă filieră, și chiar dacă pe ici pe colo am găsit o oarecare înțelegere, lucrurile sînt departe de a lua însoțitura dorită. Oare să nu se poată face nimic pentru acești orfani? Ai soartei? Condamnați o dată prin negare, de către părinți ticăloși, să-l mai condamnăm și noi, a doua oară, prin nesimțire? Să-l lăsăm doar pe străin să se ocupe de ei? Căci exemplul lor ne arată clar: se poate! Chiar zilele acestea, mai precis în 13 martie, sub patronajul organizației „Children Rescue International”, am fost vizitați cu ajutoare și promisiuni mai largi, de către o delegație formată din 5 membri, veniți din Germania, Anglia și... Noua Zeelandă. Da, da, ați citit bine: din Noua Zeelandă!

Și mă gîndesc, de aceea, că ceea ce contează în primul rînd este apropierea sufletească și o altă mentalitate față de acești copii fără noroc, în timp ce noi sîntem față de sufletele lor la fel de departe cum e Noua Zeelandă față de România.

Inițial m-am gîndit să vă ofer date, fapte, explicații și, iată, am abandonat, pentru că este superfluu să vorbești și să argumentezi EVIDENTE. Evidența se constată pur și simplu — dacă vreți să o vezi — dar în acest caz este suficient un proces-verbal. Dar cum sînt și daune materiale, dar mai ales MORALE, cineva trebuie să răspundă pentru ele. Astfel că procesul-verbal nu mai este de competența unei persoane fizice, ci de a uneia juridice, fiind în final chiar de competența Tribunalului. Probabil daunele materiale se vor recupera, cel puțin în parte. Ce se va întîmpla, însă, cu cele morale? Față de sufletele

multor copii lezați — și nu numai ale lor — reparație nu mai există. Trebuie, însă, făcut ceva pentru ca alți copii care vor veni la această casă de copii să nu sufere la fel, căci de venit vor mai veni cu siguranță, multă vreme. Această șansă înseamnă totodată și reabilitarea noastră față de noi înșine, precum și reabilitarea față de restul umanității.

La speranța copiilor că vor avea o viață mai bună, mai omenească, îmi alătur speranța că veți întinde și dumneavoastră o mînă de ajutor, pentru ca speranța lor să devină realitate. Numai așa vom câștiga ceva din umanitatea pierdută în ultimii zeci de ani, numai așa vom putea spune că pe zi ce trece se vor pierde tot mai puține destine umane prin neglijența noastră și nepăsare.

Vasile FLOARE

(prof. de psihopedagogie și logopedie de la Casa de copii Agnita)

și pe mai departe, mergînd pînă la punerea la dispoziția firmei a unei anumite cantități de lapte AMBALAT ÎN PUNGI STERILE (după ce linia de profil a întreprinderii va fi repusă în funcțiune). Dar, ca de obicei în România, după „una caldă”

pa au intervenit după ce a obținut un acord de principiu și după ce anunțul publicitar a fost publicat în presă. Cînd mai auzi că un alt impediment ar fi că s-ar vinde pîinea în acele zone în care fabrica are magazine proprii și că „s-ar fura clienții”, par-

tori ai Sibului... (poate în timpul dl. director și contabilul șef s-au răzgîndit... sau poate are ceva de spus primăria... prefectura...). În rest: ARARAT are de gînd să pună la punct primul sistem de servicii complete pentru înmormîntări, (și o casă specială de ajutor în acest sens); servicii de intermediere în domeniu imobiliar; servicii speciale pentru vîrstnici; servicii de multiplicat — copiat acte; servicii de vânzare-cumpărare produse industriale etc. Dar pînă atunci va mai trece ceva vreme, în care puteți în schimb beneficia de avantajele jocului „investiții” (care ni se spune că merge foarte bine).

Serviciile firmei le puteți solicita numai la sediul acesteia, în str. „9 Mai”, pentru că nu s-au găsit încă „posibilități tehnice” pentru instalarea unui telefon. Deocamdată prețul unui litru de lapte adus acasă este de 6 lei.

Eugen IORDĂNESCU

ARARAT — o propunere avantajoasă

trebuie (oare de ce?) să urmeze „una rece”: încercînd să ofere populației și posibilitatea de a primi acasă alături de lapte și pîine proaspătă, ARARAT s-a lovit de refuzul conducerii de profil. Mai întîi s-a pretins ca pe autorizație să figureze în mod special VÎNZAREA DE PÎINE, apoi s-a motivat că nu se poate pentru că pîinea e cu regim special, fiind subvenționată de către stat. Toate acestea, ne spune d-na Po-

că îți vine să crezi că economia... pentru unii „libertatea” înseamnă mult prea mult. În final fabrica mai că a fost de acord, dar cu condiția ca ARARAT să preia ca marfă s-ar găsi în depozit (și indiferent de cîte zile e produsă, nu?). Finalul: fabrica va onora o asemenea comandă doar dacă firma VA ADUCE REPARAȚIE PENTRU GRU... De parcă prin aducerea pîinii la domiciliu ar crește numărul de locui-

PIERDERI

● Pierdut ciine dog german arlechin albastru cu o pată neagră pe partea dreaptă a capului către nas, vîrsta 11 luni. Aducătorului sau celor care pot da relații reale bună recompensă. Telefon 924/72607 Sibiu. Adresați: Firma BEL-AMI.

● Cine a găsit în ziua de 26 martie 1991 în fața intrării Spitalului public două chei uși auto cu marca F.A.B. este rugat să le aducă la redacția ziarului „21 RADICAL”.

● Găsit legătură cu 9 chei. Adresați redacția „21 Radical” telefon 18108.

● Uitată pardediu damă pe bancă în fața Casei de Cultură a Sindicatelor. Găsiturului recompensă. Telefon 73881, după ora 16.

● Pierdut chei mașină în data de 27 martie 1991 în trenul personal Sibiu — Vințu de Jos. Aducătorului bună recompensă. Telefon 57209.

● Pierdut certificate naștere: Căndea Elisabeta, Băcilă Elena, de decedat: Băcilă Ioan, Băcilă Elisabeta; de căsătorie: Simion Relu și Elena, Febyes Alexandru și Elena, Băcilă Ioan și Elisabeta. Telefon 17278, orele 8—15 și seara, 45473.

VINZARI-CUMPARARI

● Vind urgent Dacia 1310, an fabricație 1988, 21.000 km — pe valută sau lei. Telefon 40701, între orele 17—21.

● Vind Mercedes 200 D an fabricație 1978 și înscrisă Dacia din 1987 și 1988. Telefon 924/46228.

● Vind cărucior sport, import, uzat. Telefon 25140.

● Vind 90 de capre. Com. Vurpăr nr. 63, familia Gabor Nicolae.

● Vind Dacia 1300 și Fiat 600. Telefon 39652.

● Vind video-game. Telefon 46014.

● Vind Mercedes L 306, Diesel Buz — avariata față, Olcit 9.000 km, Lada 1500. Telefon 924/13324, str. Băi nr. 11, orele 8—20.

● Vind Opel-Record 1500 tip 1964, în stare de funcționare și piese de schimb. Telefon 49361.

● Vind înscrisiere Dacia 1300 din iunie 1988. Telefon 75069.

● Vind Opel Manta tampo-nat. Agnita, telefon 925/10626.

● Vind orgă electronică nouă „Casio” C.T.-62 S și casete video noi neînregistrate și înregistrate, original. Sibiu, str. Ștefan cel Mare nr. 17 C, telefon 88966.

● Vind cărți vechi (pînă în 1990) în limba germană, diverse romane. Str. Moș Ioan Roată nr. 5, telefon 13495.

● Cumpăr contact Dacia 1300 defect și obloane pentru ferestre cu trei canate. Telefon 21408.

Mica publicitate

● Cumpăr cărți din domeniul dreptului și cursuri de limba engleză, franceză. Telefon 17312, între orele 18—20.

● Cumpăr mobilă de bucătărie și sufragerie la preț convenabil. Telefon 48211.

● Cumpăr urgent Calciu Sandoz, Magneziu Verlag. Telefon 22145.

● Cumpăr jucării mecanice vechi și păpuși vechi. Telefon 26485, orele 18—22.

Cumpăr garnituri frină etrier pentru Ford Granada 2,3 L. Telefon 18108, orele 8—15.

● Cumpăr valută și piese Olcit, bară față, mască, bobină. Telefon 30675.

● Cumpăr apartament la bloc eventual schimb cu autoturism. Telefon 39831.

● Cumpăr grădină sau teren pentru construcții. Telefon 31519.

● Cumpăr obiecte vechi: piese de mobilier cu furnir gros, deschis la culoare, obiecte din sticlă colorată, tablouri, ceasuri, păpuși cu cap de porțelan, obiecte de podabă etc. Telefon 47645, orele 18—21.

INCHIRIERI

● Pereche tinăra căutăm spre închiriere cameră cu intrare separată sau garsonieră. Telefon 20622, între orele 16—18.

● Ofer spre închiriere garsonieră (pentru nefamilisti). Zona centrală, str. Moș Ioan Roată nr. 5, Sibiu. Telefon 13495.

● Studentă caută gazdă în zona Gara Mică. Telefon 17312, între orele 18—20.

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

● Schimb casă proprietate, două camere, dependințe, garaj — nu singur în carte, în Cisnădie, cu apartament proprietate, două camere și dependințe, confort una în Sibiu. Telefon 61634.

DIVERSE

● Familie serioasă solicităm consimțămîntul euipării telefonice cu o familie din Turnisor, în apropierea ci-mitirului. Ofer recompensă. Telefon 16200.

● Dactilografie rapid orice fel de lucrări. Adresați telefon 43190, după ora 16.

● Filmez nunți, botezuri, aniversări, calitate cu „National M 7”. Telefon 44431, fost 72578.

● Filmări video, ocazii cu Panasonic M 7. Calitate garantată. Telefon 32113.

● Inginer autorizat execut urgent (3—4 zile) planuri pentru dezmembrare, înstrăinare imobile. Sibiu, telefon 27776, după ora 16.

● Traducător atestat de Ministerul Culturii, Engleză 10, franceză 9, traduc avansat text management, tehnică, industrie și domenii conexe. Telefon 49632.

● Rugăm absolvenții promoției 1940—1941 ai Liceului „Gheorghe Lazăr” Sibiu, să trimită banii, în urma invitației primite, la adresa menționată în invitație.

Comitetul de organizare

FELICITARI

● „La mulți ani!”, mama Lala.

Elena și Diana

● Cu ocazia împlinirii fragedei vîrste de 33 de ani, îi urăm nașei Brănescu Viorica, sănătate, și „La mulți ani!”.

Gabi și Gigi

● Dragei noastre Terbea Carmen din Agnita, îi urăm „La mulți ani!” cu ocazia împlinirii vîrstei de 41 de ani.

Familia

DECES

Cu adîncă durere ne luăm rămas bun de la acela care a fost un bun soț și tată.

† VASILE STOICA

Înmormîntarea va avea loc azi, 28 martie 1991, la ora 12, de la capela din Cimitir.

Familia îndurerată

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Superchannel. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avanspremieră Tv. 14,00 Actualități. 14,10 Mondo-muzica. 14,30 Caleidoscop cetățenesc. 15,00 Preuniversitaria. 15,30 Telescoală. 16,00 Arte vizuale. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Limba noastră. 17,30 Pro patria. 18,30 Piața și banii d-voastră. 19,00 Știința în lume. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. 21,00 „Dallas” — episodul 11. 21,55 Reporter '91. 22,45 Simpozion. 23,45 Actualități. 23,55 Recomandări pentru programul de mîine.

Miercurea Sibiului la timpul prezent (II)

„VA VENI VREMEA JUDECAȚII”

Este ceea ce gîndește primarul Gheorghe Roșu, cel care a luat în serios rezolvarea spinoselor probleme a împărțirii pămîntului din Miercurea. De aceea, „misiunea mea este foarte grea. Neam de neamul meu va fi legat de numele meu prin faptul că, acum, particip la împărțirea țăranelor”. O responsabilitate înțeleasă, dar care nu-l oprește să considere superficială Degea funciară. „Se putea lucra în continuare așa cum am început anul trecut, iar între timp se putea studia un proiect supus corecturii”.

„La Miercurea problema pămîntului este sub semnul întrebării”. Așa a demarat dialogul nostru, care, deși s-a încheiat pe un ton optimist, a fost departe de a ne liniști. Satul este printre puținele din județ cu grave implicații ale actualei legi funciare. 70% din locuitori sînt din afara lui, „inclusiv eu”, ne spune dl. Roșu. O parte din teren a fost luat de județul învecinat. Partea cea mai mare a pămîntului a aparținut sașilor, expropriați în '45, primindu-l apoi coloniștii („din satele vecine și țigani”). Reiese clar din documentele ce au rezistat timpului, din fîcîre. Doar 20 de familii săsești nu au co-

laborat cu armata hitleristă dar „cine putea ști atunci cum se va termina războiul? Oricum, exproprierile s-au făcut abuziv”. Ni se confirmă astfel spusele oamenilor din sat. Faptul că pentru aceștia, după 45 de ani, singura dovadă de „vinovăție” (?) este actul de expropriere, ni se pare inuman.

ȘI TOTUȘI, PĂMÎNTUL

Practic, 2.200 ha trebuie împărțite la 1.720 de familii, adică 1,2 ha pe familie, în condițiile în care deja 66 ha sînt însămintate cu grîu de „Asociația agricolă” înființată în toamna trecută. Cum se va proceda? „Grea întrebarea”, ne spune primarul Roșu. În primul rînd, pentru că pămîntul cel mai bun, revendicat de majoritatea oamenilor, este al I.A.S., care conform legii nu se împarte. Restul, a suferit tot felul de investiții sau a fost transformat în fînețe. „Cum să-l împart pe acesta?”, se întreabă primarul. În afară de acest aspect, mulți (mai ales cei care nu mai locuiesc în sat), nu se gîndesc la munca cîmpului propriu-zisă, ci doresc să formeze asociații sau să-l dea I.A.S. pe acțiuni.

Un lucru este clar pentru primarul din Miercurea. Împărțirile pot dura cel puțin 2 ani. Între timp pămîntul trebuie lucrat. Oamenii trebuie să știe că „nu sîntem proprietari decît pe recoltă, pînă la aplicarea legii”. Neavînd semînte și mijloace mecanizate de lucru, ei vor achita contravaloarea lucrărilor efectuate de S.M.A., urmînd să îngrijească culturile care le vor reveni în întregime. În orice caz, obținerea titlului de proprietate,

este problema de fond care trebuie să se rezolve pe parcurs, pentru că în lipsa acestui titlu nu poate fi vorba de asocieri interpersonale.

O altă chestiune sensibilă pentru miercureni este cea a grădinii de zarzavat ce a aparținut Asociației Economice Interooperatiste. După desființarea C.A.P. angajații de aici vor și desființarea grădinii. În prezent (atenție!) dorm oile în seră. Rezultatul acestei „inițiative” se va vedea și pe piața sibiană... Primăria, în schimb, nu este de acord și urmărește să administreze acest complex legumicol pînă cînd vor găsi doritori să-l lucreze sau, după cum spune primarul, „năvra să fie distrusă grădina. Trebuie s-o dăm cuiva să o îngrijească”.

(va urma)

Dorin TEODORESCU

EXPOZIȚIE

Vineri, 29 martie 1991, ora 18, sala de expoziții de la sediul U.S.S.M. Sibiu, Piața Mare nr. 12, va găzdui vernisajul expoziției pictorului sibian EMANOIL DRĂGHICI BĂRDAȘ. Prezentînd cea de-a 18-a sa expoziție personală, sub genericul „Pămînt și suflet românesc”, artistul invită publicul amator de artă să participe.

Expoziția va fi deschisă zilnic, între orele 10—14 și 15—19, pînă la data de 14 aprilie a.c.

La învățămînt, dialog

(urmăre din pag. a III-a)

Legea învățămîntului circula, deocamdată, în patru proiecte, concurente în ambiguitate.

Ion UNGUREANU

P.S.: Der Stiff und das Stiff.

În 1 martie ziarul nostru a publicat un stift care viza o situație trecută. Slujitori ai învățămîntului care-și aveau rosturile la Sibiu — prin grija partidului și statului pentru familie — au fost repartizați prin alte părți de țară. Diferența cantitativă a cîștigării bunăvoinței celor care acceptau transferul (plecare-întrare) a fost observată în mii de situații. Sperăm în apunerea definitivă a acestor mentalități ca o consecință a abrogării legislației comuniste, iar stiftul nostru să nu mai vizeze școala.

EA să devină printre altele și das Stiff (în germană institut de creștere, mănăstire).

Direcția Sanitară a Jud. Sibiu

ANUNȚĂ că alegerea posturilor rămase vacante la grupele de specialitate IV și VIII la concursul de secundariat din octombrie 1990 și repartizarea absolvenților — promoțiile 1987 și 1988, va avea loc în ziua de 1 aprilie 1991, ora 9, la sediul Direcției, str. Gh. Barițiu nr. 3.

Informații suplimentare se pot obține la Biroul resurse umane. — 82 —

Societatea Comercială „METALCAR”-S.A. Sibiu

ANGAJEAZA:

● CONDUCĂTORI AUTO categoria C — pensionari, pentru transportul de șasiuri autocamioane de la Brașov la Sibiu.

Informații suplimentare la telefon 11410/126 și 15362 — Biroul Personal. — 79 —